

Prima instanță: Jud. Ciocana, mun. Chișinău: Jud. I. Dutca

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău: M. Ciugureanu, Gr. Dașchevici, A. Bostan

Î N C H E I E R E

17 mai 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecător: Tatiana Vieru

Judecătorii: Oleg Sternioală, Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Autotransconstruct”,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Andronic Veaceslav împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Autotransconstruct” cu privire la anularea deciziei nr. 3 din 23 septembrie 2013, anularea ordinului nr. 4 din 23 septembrie 2013, anularea ordinului nr. 3 din 30 septembrie 2013, încasarea salariului neachitat pentru perioada 01 iunie 2013- 30 septembrie 2013, încasarea penalității de întârziere în mărime de 0,1% pentru fiecare zi de întârziere, repararea prejudiciului moral în sumă de 10 000,00 lei și încasarea cheltuielilor de judecată pentru asistența juridică în sumă de 3 000,00 lei,

la acțiunea reconvențională înaintată de Societatea cu Răspundere Limitată „Autotransconstruct” împotriva lui Andronic Veaceslav cu privire la repararea prejudiciului material și a venitului ratat

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 02 noiembrie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Autotransconstruct”,

c o n s t a t ă :

La 22 noiembrie 2013, Andronic Veaceslav s-a adresat cu o cerere de chemare în judecată către Societatea cu Răspundere Limitată „Autotransconstruct” privind anularea deciziei nr. 3 din 23 septembrie 2013, anularea ordinului nr. 4 din 23 septembrie 2013, anularea ordinului nr. 3 din 30 septembrie 2013, încasarea salariului neachitat pentru perioada 01 iunie 2013- 30 septembrie 2013, încasarea penalității de întârziere în mărime de 0,1% pentru fiecare zi de întârziere, repararea prejudiciului

moral în sumă de 10 000,00 lei și încasarea cheltuielilor de judecată pentru asistența juridică în sumă de 3 000,00 lei.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, începând cu 01 iunie 2013 până pe data de 30 septembrie a fost angajat în calitate de șofer la Societatea cu Răspundere Limitată „Autotransconstruct” potrivit ordinului nr. 2 din 01 iunie 2013, în baza căruia urma să i se achite salariul lunar.

Totodată cu cererea de angajare a prezentat și carnetul de muncă în original directorului firmei Societatea cu Răspundere Limitată „Autotransconstruct”- Tataru Andrei pentru a fi efectuate mențiunile necesare.

Menționează că, salariul pentru lunile iunie, iulie, august, septembrie 2013 nu l-a primit și nici nu s-a semnat în registrul de evidență a salariaților.

Prin urmare, din cauza nerespectării de către angajator a acestei condiții, la 23 septembrie 2013, a depus cerere de demisie în baza art. 85 alin.(1) Codul Muncii al R.M., cu eliberarea salariului, indemnizației de eliberare din serviciu și carnetului de muncă în original conform legislației în vigoare, iar în baza ordinului nr. 4 din 30 septembrie 2013, în temeiul art. 85 alin.(1) Codul Muncii al R.M., a desfăcut contractul individual de muncă din proprie inițiativă.

Conform art. 66 alin.(5) Codul Muncii al R.M., la încetarea contractului individual de muncă, angajatorul este obligat să restituie salariatului carnetul de muncă în ziua eliberării din serviciu, plătindu-se salariul și indemnizația de eliberare din serviciu, contrar prevederilor date nu i s-a eliberat carnetul de muncă în original și nici salariul neachitat pentru perioada 01 iunie 2013- 30 septembrie 2013.

Afirmă că, la solicitările sale în vederea achitării salariului neachitat pentru perioada 01 iunie 2013- 30 septembrie 2013, nu a primit nici un răspuns pozitiv, doar promisiuni.

La 16 octombrie 2013, aproximativ orele 18.00 a fost invitat la un birou de avocați, cu sediul în mun. Chișinău, str. Kiev 12/1, of. 2 unde i s-a eliberat carnetul de muncă în original și o copie de pe ordinul nr. 4 din 30 septembrie 2013 cu mențiunea „de a elibera din funcție pe șoferul Andronic Veaceslav din propria dorință”, pe care a semnat că a făcut cunoștință la 16 octombrie 2013. Salariul datorat, inclusiv calculat pe motiv de boală constituie 4376, 60 lei.

Tot la 16 octombrie 2013, prin intermediul oficiului poștal a primit la domiciliu o scrisoare cu aviz recomandat, în care erau două decizii: una de a trece în șomaj tehnic șoferul Andronic Veaceslav și alta de sancționare disciplinară cu avertisment.

Consideră că, decizia administrației Societății cu Răspundere Limitată „Autotransconstruct” cu privire la sancțiunea disciplinară cu avertisment a șoferului Andronic este întocmită neîntemeiat și urmează a fi anulată din următoarele considerente.

Potrivit art. 201 Codul Muncii al R.M., disciplina muncii reprezintă obligația tuturor salariaților de a se subordona unor reguli de comportare stabilite în conformitate cu prezentul cod, cu alte acte normative, cu convențiile normative, cu

convențiile colective, cu contractele colective și cele individuale de muncă, precum cu alte acte normative la nivel de unitate, inclusiv cu regulamentul intern al unității.

Relevă că, angajatorul Societatea cu Răspundere Limitată „Autotransconstruct” nu i-a adus la cunoștință și nu i-a prezentat nici un act normativ la nivel de unitate, precum și regulamentul intern al unității, pentru a face cunoștință cu regulile interne și pentru a-l semna.

Precizează că motivul în al cărui temei a fost emisă decizia nr. 3 din 23 septembrie 2013 nu corespunde prevederilor art. 208 alin.(1) din Codul Muncii al R.M., deoarece despre decizia menționată a aflat și a făcut cunoștință cu aceasta abia la 16 octombrie 2013, când a primit-o prin intermediul oficiului poștal.

Administrația Societății cu Răspundere Limitată „Autotransconstruct” urma să înștiințeze legal salariatul despre locul, data și ora petrecerii adunării administrației și să invite salariatul pentru a participa la adunarea administrației și să ceară salariatului o explicație scrisă privind fapta comisă, însă de fapt înainte de a fi sancționat nu i s-a cerut salariatului nici o explicație, atât în scris, cât și verbală.

Menționează că, în notificarea din 23 septembrie 2013, este indicat precum că la 07 septembrie 2013 a fost notificat prin scrisoarea expediată poștal pentru a da explicații privind fapta comisă, însă nu a primit nici o notificare din partea întreprinderii.

Circumstanțele de fapt a emiterii deciziei de sancționare sunt denaturate de către administrația Societății cu Răspundere Limitată „Autotransconstruct”. Mai mult ca atât, nu au fost constatate circumstanțele cauzei care au importanță pentru stabilirea faptelor și consecințelor lor juridice.

Astfel, sancțiunea adusă salariatului Andronic Veaceslav de către administrația Societății cu Răspundere Limitată „Autotransconstruct” în încălcarea prevederilor art. 206 alin.(1) lit. a) Codul Muncii al R.M. este neîntemeiată și nu rezultă din circumstanțele de fapt a cauzei.

Relatează că prin răspunsul Inspectoratului de Stat al Muncii din 15 noiembrie 2013, a fost informat precum că prin procesul-verbal nr. 02 din 12 octombrie 2013 i s-a adus la cunoștință ordinul nr. 3 din 30 septembrie 2013 prin care se indică că i se va reține din salariu prejudiciul material cauzat întreprinderii în urma deteriorării mașinii, însă de fapt nu i-a fost prezentat nici un ordin privind încasarea prejudiciului material pentru a i se aduce la cunoștință și pentru a i se înmâna personal.

Opinează că cu ordinul nr. 3 din 30 septembrie 2013 nu este de acord, îl consideră ilegal și neîntemeiat din următoarele considerente.

Motivul în al cărui temei a fost emis ordinul nr. 3 din 30 septembrie 2013 nu corespunde prevederilor art. 341-342 Codul Muncii, deoarece despre existența acestui ordin a aflat și a luat cunoștință cu acesta abia la 19 noiembrie 2013 din răspunsul primit de la Inspecția Muncii.

Administrația Societății cu Răspundere Limitată „Autotransconstruct” urma să înștiințeze legal salariatul despre locul, data și ora petrecerii adunării administrației, să

invite salariatul pentru a participa la adunare și să ceară o explicație scrisă, cât și verbală. Totodată, întreprinderea nu i-a adus la cunoștință despre acest ordin privind încasarea prejudiciului material, prin reținerea salariului.

Astfel, circumstanțele de fapt emiterii ordinului nr. 3 din 30 septembrie 2013, sunt denaturate de către administrația întreprinderii.

Pentru soluționarea pe cale amiabilă a expeditat în adresa pârâtului S.R.L. „Autotransconstruct” o pretenție privind achitarea benevolă a restanței la salariu, indemnizației de eliberare din serviciu și eliberarea carnetului de muncă în original, însă pretenția a rămas fără răspuns, contrar prevederilor art. 332 Codul Muncii al R.M.

Menționează că, angajatorul urma să-i achite salariatului Andronic Veaceslav salariul neachitat pentru perioada 01 iunie 2013- 30 septembrie 2013 în mărime de 48 000 lei (12 000 lei x 4 luni = 48 000 lei) reieșind din salariul stabilit în suma de 12 000 lei lunar, încălcând prevederile art. 142 alin.(1) Codul Muncii al R.M., cât și indemnizația pentru concediu nefolosit la încetarea contractului de muncă în sumă de 3652, 17 lei (3 luni x 12 000 lei= 36 000 lei x 92 zile= 391, 30 pentru o zi), (28 zile x 391,30 lei = 1596,52 lei pentru 12 luni), (4 luni x 1956, 62 lei: 12 luni= 3652,17 lei) încălcând prevederile art. 119 alin.(1) din Codul Muncii al R.M.

Având în vedere prevederile art. 330 alin. (2) din Codul Muncii al R.M., solicită încasarea din contul pârâtului în beneficiul reclamantului a penalităților în mărime de 0,1 % pentru fiecare zi de întârziere de plată a salariului în termen, ceea ce constituie suma de 2064 lei (12 000 lei x 0,1 %= 12 lei), (12 lei x30 zile= 360 lei), iar pentru 5 luni și 22 zile (360 lei x 5 luni= 1800 lei, 22 zile x12 lei= 264 lei), în total suma de 2064 lei.

Conform prevederilor art. 329 din Codul Muncii al R.M. angajatorul este obligat să repare integral prejudiciul material și cel moral cauzat salariatului în legătura cu îndeplinirea de către acesta a obligațiilor de muncă sau ca rezultat al privării ilegale de posibilitatea de a munci, dacă prezentul cod sau alte acte normative nu prevăd altfel. Prejudiciul moral se repară în formă bănească sau într-o forma materială determinată de părți. Litigiile și conflictele apărute în legătură cu repararea prejudiciului moral se soluționează de către instanța de judecată, indiferent de mărimea prejudiciului material ce urmează a fi reparat.

Astfel în corespundere cu prevederile art. 329 Codul Muncii, solicită încasarea din contul pârâtului a prejudiciului moral prin echivalent bănesc în mărime de 10 000 lei, pentru reținerea eliberării carnetului de muncă.

În urma concretizării cerințelor, solicită reclamantul anularea deciziei nr. 3 din 23 septembrie 2013, anularea ordinului nr. 4 din 23 septembrie 2013, anularea ordinului nr. 3 din 30 septembrie 2013, încasarea salariului neachitat pentru perioada 01 iunie 2013- 30 septembrie 2013, încasarea penalității de întârziere în mărime de 0,1% pentru fiecare zi de întârziere, repararea prejudiciului moral în sumă de 10 000,00 lei și încasarea cheltuielilor de judecată.

Societatea cu Răspundere Limitată „Autotransconstruct” a depus cerere reconvențională împotriva lui Andronic Veaceslav cu privire la repararea prejudiciului material în mărime de 500 000 lei pentru distrugerea autocamionului-betonieră ce aparține firmei cu drept de proprietate și a venitului ratat, efectuat în raport cu dobânda legală de întârziere.

În motivarea acțiunii reconvenționale Societatea cu Răspundere Limitată „Autotransconstruct” a indicat că, la 07 mai 2013 pârâtul Andronic Veaceslav a depus o cerere, prin care a solicitat de a fi angajat la întreprindere în calitate de șofer, anexând copia buletinului de identitate și carnetul de muncă în original.

La 01 iunie 2013, prin ordinul nr. 2 din 01 iunie 2013, Andronic a fost angajat în calitate de șofer de categoria B,C,D,E cu un salariu conform listei de state de 2400 lei(pentru 176 ore pe lună). Suma restantă la salariu pentru Andronic Veaceslav constituie doar suma de 4153, 02 lei, cu reținerile din salariu a 20% lunar.

Susține că la 26 august 2013, în cadrul îndeplinirii obligațiilor de serviciu, pârâtul a condus mașina-betoniera și transportând ciment cu betoniera pe drumul Chișinău-Orhei, ce aparține Societății cu Răspundere Limitată „Autotransconstruct” a fost implicat într-un accident rutier, în urma căruia betoniera marca „Astra HD8” număr de înmatriculare CQP 117 a fost deviată de pe carosabil și răsturnată.

În urma accidentului a fost întocmit procesul-verbal de către Inspectoratul de Poliție Orhei, prin care s-a constatat că Andronic Veaceslav a fost la volan și este vinovat de accidentul rutier, soldat cu ciocnirea a două mașini implicate: betoniera și un automobil, ambele mașini s-au răsturnat ieșind de pe carosabil.

Menționează că în urma accidentului, firma a efectuat evaluarea prejudiciului material, care constituie 1 174 850,95 lei.

Afirmă că, Andronic Veaceslav a fost sancționat, fiindu-i stabilită sancțiunea sub formă de amendă în mărime de 1000 lei, în baza art. 242 alin.(2) Cod Contravențional.

Opinează că din lipsa altei mașini-betoniere la balanța firmei, Societatea cu Răspundere Limitată „Autotransconstruct” a fost nevoită să-l treacă pe salariatul Andronic în șomaj tehnic.

Salariatul Andronic a fost înștiințat de nenumărate ori și invitat atât telefonic, cât și personal prin notificare, cu solicitarea de a se prezenta pentru a da explicații, pentru a participa la stabilirea și evaluarea prejudiciului adus prin distrugerea bunului-auto ce aparține firmei.

Cere reclamantul, încasarea din contul lui Andronic Veaceslav a prejudiciului material în sumă de 500 000 lei, ce reprezintă valoarea autovehiculului în inventarul contabil și 100 000 lei venitul ratat, potrivit art. 610 Cod Civil și calculul efectuat în raport cu dobânda legală de întârziere, potrivit art. 619 Cod Civil.

Prin hotărârea Judecătorei Ciocana, mun. Chișinău din 04 mai 2015 acțiunea lui Andronic Veaceslav a fost admisă parțial.

S-a anulat decizia nr. 3 din 23 septembrie 2013 a Societății cu Răspundere Limitată „Autotransconstruct” privind aplicarea sancțiunii disciplinare în formă de avertisment în privința lui Andronic Veaceslav.

S-a anulat ordinul nr. 4 din 23 septembrie 2013 a Societății cu Răspundere Limitată „Autotransconstruct” privind aplicarea sancțiunii disciplinare în formă de avertisment în privința lui Andronic Veaceslav.

S-a anulat ordinul nr. 3 din 30 septembrie 2013 a Societății cu Răspundere Limitată „Autotransconstruct” cu privire la încasarea prejudiciului material de la Andronic Veaceslav prin reținere din salariu.

S-a încasat în beneficiul lui Andronic Veaceslav salariu neachitat pentru perioada 01 iunie 2013- 30 septembrie 2013 în sumă de 9 600 lei, penalitatea de întârziere în mărime de 0,1 % pentru fiecare zi de întârziere pentru perioada 01 octombrie 2013- 30 ianuarie 2014 în sumă de 1152 lei, prejudiciul moral în sumă de 3500 lei și cheltuielile de judecată pentru asistența juridică în sumă de 3000 lei, iar în total 17 252 lei.

În rest cererea de chemare în judecată s-a respins.

S-a încasat de la Societatea cu Răspundere Limitată „Autotransconstruct” în beneficiul statului taxa de stat în sumă de 722, 56 lei.

S-a respins acțiunea reconvențională a Societății cu Răspundere Limitată „Autotransconstruct” împotriva lui Andronic Veaceslav cu privire la repararea prejudiciului material și a venitului ratat, ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 02 noiembrie 2016, s-a respins apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Autotransconstruct”, s-a menținut hotărârea Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 04 mai 2015.

Nefiind de acord cu decizia menționată, la 25 ianuarie 2017, Societatea cu Răspundere Limitată „Autotransconstruct” a declarat recurs, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu remiterea cauzei la rejudecare.

În motivarea recursului, cu reiterarea motivelor de fapt și de drept invocate pe parcursul examinării cauzei în instanțele inferioare, recurentul a indicat că, decizia instanței de apel și hotărârea instanței de fond sunt ilegale, deoarece persistă încălcarea esențială și aplicarea eronată a normelor de drept procedural și material.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Cod de Procedură Civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei ilegale.

Colegiul reține că, la materialele cauzei este anexată copia scrisorii de expediere în adresa părților a copiei deciziei integrale a instanței de apel (f.d.47, Vol. II), însă careva probe privind recepționarea deciziei contestate de către participanții la proces, lipsesc. Astfel, recursul declarat la data de 25 ianuarie 2017, se consideră depus în termen (f.d.102-110, Vol. II).

La 17 martie 2017, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa lui Andronic Veaceslav cererea de recurs declarată de Societatea cu Răspundere Limitată „Autotransconstruct” cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

Intimatul nu și-a valorificat drepturile procedurale și nu a depus referință în termenul stabilit.

Examinând temeiurile recursului declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Autotransconstruct”, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Autotransconstruct”, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă. În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor

procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Autotransconstruct”.

În conformitate cu art. art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Recursul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Autotransconstruct”, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecător

Tatiana Vieru

Judecătorii

Oleg Sternioală

Nicolae Craiu